

STANOVISKO SVAZU ENERGETIKY ČESKÉ REPUBLIKY K K NÁVRHU NOVELY ZÁKONA Č. 373/2011 SB., O SPECIFICKÝCH ZDRAVOTNÍCH SLUŽBÁCH

Č. J.: SEČR/2026/35

Kontaktní osoba: Anna Novotná Perlínová, anna.novotna@svazenergetiky.cz

21. 7. 2026

Svaz energetiky České republiky (SEČR) navrhujeme rozšířit povinnost registrujícího poskytovatele provést pracovnělékařskou prohlídku na žádost zaměstnavatele i pro práce zařazené do kategorie druhé nerizikové.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

1. K novelizačnímu bodu č. 26 (§ 54 odst. 3)

Navrhujeme následující úpravu (tučně vyznačený text)

*(3) Registrující poskytovatel zaměstnance nebo osoby ucházející se o zaměstnání, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak²⁰⁾, je povinen na základě žádosti zaměstnavatele podle odstavce 2 písm. b) provést pracovnělékařskou prohlídku, posouzení zdravotní způsobilosti k práci a vydat lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci, **jde-li o práce zařazené do kategorie první nebo druhé podle zákona o ochraně veřejného zdraví a není-li součástí této práce činnost, pro jejíž výkon jsou podmínky zdravotní způsobilosti stanoveny prováděcím právním předpisem podle § 60 nebo jinými právními předpisy; pro tuto činnost se považuje za poskytovatele pracovnělékařských služeb²⁶⁾. V případě práce zařazené do kategorie druhé podle zákona o ochraně veřejného zdraví a není-li součástí této práce činnost, pro jejíž výkon jsou podmínky zdravotní způsobilosti stanoveny prováděcím právním předpisem podle § 60 nebo jinými právními předpisy, může registrující poskytovatel zaměstnance nebo osoby ucházející se o zaměstnání postupovat podle věty první obdobně. Povinnosti stanovené v § 57 se na tohoto poskytovatele pracovnělékařských služeb nevztahují, s výjimkou povinnosti podle § 57 odst. 1 písm. j).***

Odůvodnění:

Tento bod se vztahuje k navrhovaným změnám (viz výše), které se týkají **prací v kat. druhé nerizikové**, kdy nově může zaměstnavatel zajistit provedení PLP registrujícím poskytovatelem a nemusí mít uzavřenou sml. o poskytování PLS s poskytovatelem PLS. Tento bod ale poněkud nesystematicky a nelogicky stanovuje, že pokud jde o **práce zařazené do kat. první**, je registrující poskytovatel **povinen** provést na základě žádosti zam-tele PLP, ale jde-li o **práce zařazené do kat. druhé nerizikové**, je registrující poskytovatel **pouze oprávněn, nikoli povinen** provést na základě žádosti zam-tele PLP. Důvodová zpráva uvádí, že to reflektuje časové možnosti registrujících poskytovatelů, a proto to u této kategorie prací bude na dobrovolné bázi. Povinnost zůstane zachována pouze u kat. první. Může tak nastat situace, kdy reg. poskytovatel využije oprávnění a PLP odmítne provést. A zaměstnavatel, který tak dosud nebyl povinen mít sjednanou sml. o PLS s poskytovatelem PLS, se dostane do patové situace, kdy PLP nebude mít zaměstnanci nebo uchazeči o zaměstnání kdo provést. Bude muset narychlo

sjednávat smlouvu o poskytování PLS s poskytovatelem PLS a dojde tak ke značným časovým průtahům. Navrhujeme proto **zavést tuto povinnost i pro kat. druhou nerizikovou.**

Tato připomínka je zásadní.

2. Připomínka nad rámec předložených úprav

Navrhujeme zvážení úpravy vyhlášky č. 79/2013 Sb., o pracovnělékařských službách, a to konkrétně o **vypuštění bodu č. 12 z části II – Profesní rizika, přílohy č. 1 (Rizikové faktory)**, který stanoví:

„Vyšetření na tuberkulózu při posuzování zdravotní způsobilosti u osob ucházejících se o zaměstnání ze zemí s výskytem tuberkulózy vyšším než 40 případů na 100 tisíc obyvatel, bez ohledu na kategorii práce.“

Odůvodnění:

Z pohledu zaměstnavatelů se v uvedeném případě nejedná o profesní riziko ve smyslu pracovnělékařských služeb. Riziko související s možným výskytem tuberkulózy u osob přicházejících ze zemí s vyšší incidencí tohoto onemocnění není podmíněno výkonem konkrétní práce ani pracovním prostředím, ale je obecného charakteru.

Zaměstnavatelé vnímají, že povinnost vyšetření na tuberkulózu by měla být řešena systémově státem, a to již v rámci procesů udělování pobytových a pracovních oprávnění (např. při žádosti o vízum, povolení k pobytu nebo pracovní povolení), nikoliv až v rámci vstupní pracovnělékařské prohlídky před vznikem pracovního poměru. Současné nastavení umožňuje, aby potenciálně infekční osoba setrvala na území České republiky bez vyšetření i delší dobu před nástupem do zaměstnání, a mohla tak představovat riziko pro své okolí mimo pracovní prostředí.

Dále se domníváme, že v tomto případě dochází k nepřiměřenému přenosu odpovědnosti na zaměstnavatele, kteří nejsou subjektem primárně odpovědným za řešení otázek veřejného zdraví v oblasti infekčních onemocnění tohoto typu.

Současně upozorňujeme na nejasnost definice „osoby ze zemí s výskytem tuberkulózy vyšším než 40 případů na 100 tisíc obyvatel“, kdy chybí metodika, podle níž mají zaměstnavatelé tuto skutečnost posuzovat. Tato nejednoznačnost způsobuje aplikační problémy v praxi.

Tato připomínka je zásadní.